

Algemeen

Nederlandsch Nieuws- en Advertentie-Blad.

N E D E R L A N D E N .

's Gravenhage, den 15 September 1820.

Volgens den *Moniteur (de France)*, de *Gazette de France*, en den *Courier*, lezen wij heden in de *Stuats-Courant* het volgende: » Een Officier van het legioen van de Seine, te Kamerrijk, heeft het door eenige Officieren van dat legioen gesmeed complot aan den dag gebracht. Wij bevljtigen ons, den naam van dezen Officier aan de publieke erkentenis mede te deelen. enz. »

— De *Vrai-Liberal* van gisteren geeft te kennen dat de *Impartial* wel eerstdaags het trakel van het gouvernement mogt worden. Men kan daarop zeggen wat een Pruisische schuldwaakt, voor het paleis van Frederik (de Berlijn) geposteerd, eens antwoordde aan iemand die hem vroeg of Z. M. op de parade zoude komen: *Es kan seyn; es kann aber auch nicht seyn*. Wilde het Gouvernement onzen raad volgen, (en tot dat einde schrijven wij immers), dan deed het eene andere keuze.

Dat in Parijs ook eene omwenteling plaats gehad hebbe, zal het Nederlandsch publick wel onder anderen uit de 's Gravenhaagsche *Courant* gezien hebben. Wij zullen daarover een uitgewerkt artikel geven, zoodra onze Correspondenten van daar ons de omstandigheden naauwkeurig hebben medegedeeld. Te verwachten was het, — (zie l'Oracle, N.º 258) — dat gelooft wij ook.

De Koning is, eergisteren, ten twee uren (namiddag) in deze residentie aangekomen.

Brussel, den 13 September.

Bij het op handen zijnde vertrek van den kolonel Ramdhor van hier, om het kommando der achtste afdeling, te Groningen, te aanvaarden, hebben de officieren van het tot nog toe onder zijne bevelen geweest zijnde korps hem eenen prachtigen degen aangeboden, als eene blijk van de verknochtheid, welke zij altops voor hem zullen blijven koesteren. In het *Journal de la Belgique* van heden wordt des kolonels onpartijdig karakter bijzonder uit dien hoofde geprezen, dat hij nooit eenig onderscheid tusschen zijne onderhoorigen maakte, het zij die van de Hollandsche, Vlaamsche, Waalsche of Duitsche gewesten afkomstig zijn.

D U I T S C H L A N D .

Carlsruhe, den 6 September.

Onmiddellijk na het sluiten van de vergadering der Staten, heeft de groot-hertog, aan doctor Kern, justitie-raad en president van de tweede kamer, de orde van den Zähringer-Leeuw doen ter hand stellen. [Met letter- en punctatiëfonten stiptelijk uit den Nederlandschen *Moniteur* ontleend; — wie mag toch het eerst deze wijze van belooning voor den president eener volksvertegenwoordiging uitgevonden hebben? Men zegt, dat een historie-liefhebber hieromtrent eene prijsvraag zal voorstellen.]

In de aanspraak door Z. K. H., bij de sluiting van deze eerste zitting gedaan, heeft men, onder anderen, opgemerkt de betijging, » dat het verschil van gevoelens, uit hoofde der nieuwhed onzer instel-

lingen, eenige oogenblikkelijke vertragingen, en eenig misverstand heeft kunnen te weeg brengen. »

Z W E D E N .

Stokholm, den 25 Augustus.

Ook hier, zoo wel als in andere hoofdsteden, wordt van kampen, enz. gesproken. Of er evenwel gevochten zal moeten worden, weten wij tot nog toe niet.

R U S L A N D .

Petersburg, den 16 Augustus.

Ten derde male is onze Keizer van nabijzind doodsgevaar gered. Wij herinneren ons, hoe, naast hem, Moreau van den doodelijken kogel getroffen werd; hoe, niet ver van hem, tusschen Amsterdam en Zaandam, meer dan één ongelukkige op de speelvaart omkwam (*). Nu onlangs, sloeg het onweder, te Otschikow (in het gouverneurschap van Twer), op het oogenblik dat Z. M. aan watschap, in het fruis dat tot Hoogstdezelfs onthaft was gereedgemaakt. » Zoo heeft de voorzienigheid (zegt onze *Hofzeitung*), » die tot nog toe met zoo veel zorg voor de kostelijke » dagen van Z. M. gewaakt heeft, ook dit nieuwe ge- » vaar afgewend. »

De Courantier begrijpt het anders dan de ouden en de engelsche dichter Pope (zie *Essay on Man*, Epist. III. v. 68.), maar wij verbljden ons over de in dit geval geheel anders gewijzigde gunstbestiering.

T U R K I J E N .

Constantinopel, den 25 Julij.

Reeds des anderen daags, nadat de nieuwe Britsche gevolmactigde Minister hier aangekomen was, heeft de drogman der Verhevene Porte hem een bezoek gegeven. Men heeft opgemerkt, dat deze beleefdheid, naar gewoonte, enkel aan *Ambassadeurs* zoo vroeg bewezen wordt; de gevolmactigde Ministers ontvangen dit bezoek slechts, na verloop van eenige dagen, na hunne aankomst. Opk bij alle andere gelegheden geniet de Britsche gezant, bijzonder, onderscheiding.

(Het vergoet hierna).

M E N G E L W E R K .

Aan den Redacteur van het Nederlandsch Nieuws- en Advertentie-Blad.

Amsterdam, in de Kermis, 1820.

MINNHEER!

Om veel te kunnen zeggen, moet men veel weten; en daar het UEd. er om te doen is (voor ik geloof) om veel (ten natte van het algemeen) te kunnen zeggen, zoo veronderstel ik ook dat UEd. er

(* Een, bij die gelegenheid in het water gevallen, en met eene haak aan de riem opgehaald meise, leefde nog voor korten tijd te Utrecht. Had zij zich tot Alexanders grootmoedigheid gewend, zeker zoude zij gelijk zoo velen blijken zijner milddadigheid hebben gehad.

* — — — — — , 24 Augustus 1820.

aan gelegen moet wezen veel te weten. En waar is nu meer gelegenheid om veel te kijken dan op eene Amsterdamsche Kermis? (trouwens, het is hier alle dag kermis, zoo als ik bij eene andere gelegenheid UEd. wel eens wil laten zien).

Dit jaar, zoo als UEd. zult gehoord hebben, heeft er eene vertooning plaats gehad, zoo als die nooit alhier, ja in het Koninkrijk der Nederlanden, was vertoond of te zien geweest. Ik meen de groote en waarlijk verhevene vertooning van hemel-spektakel den 7 September, van kwart voor een tot omtrent vier uren. Het wezenlijk *unique* hierbij was, dat de vertooning, in deze stad, waar alles geld kost, tot het water toe, (en de godgeleerden zeggen dat de doop juist daarom met water ingesteld zij, omdat dit het meest algemeen verkrijgbaar is,) zonder eenige geldafvordering heeft plaats gehad; — eene reden misschien, waarom niet alleen de toeschouwers zoo ongemeen talrijk geweest zijn, maar waarom ook sommigen daarvan des anderen daags nog, (omstreeks twee uren, wanneer den vorigen dag, het voornaamste bedrijf vertoond was,) met hunne van achteren zwart gemaakte glazen uitkeken of er wellicht eene tweede representatie mogt besteld zijn.

Dat hier anders, en bijzonder in den kermistijd, alles geld kost, zal UEd. wel weten. Het is ook wel in andere plaatsen, meen ik, gebruikelijk dat de tuchtelingen of spinhuisboeven, gecondemneerden, enz., in de kermis voor geld te kijk zijn; maar nooit heb ik op de viool hooren spelen (verschoon mij die triviale uitdrukking, op het oogenblik, dat zoo veel viool- en ander geraas mij om de ooren krast), dat men, en zelfs *buiten* kermistijd, *entrées* moest betalen, om de publieke uitspraak van een vonnis te hooren, gelijk onder anderen bij het proces van den Courantier van *Utopia* het geval geweest is.

Een van mijne bekenden, een zeer waarheidlievend man, maar die de zaken somtijds zoo wat uit een zwart oogpunt beschouwt, vindt op dat eeuwige geld geven al vrij wat te schrollen; laatst betuigde hij mij in allen ernst: »tot nu toe had ik gedacht, dat het slechts aan onzen geëerbiedigden Vorst stond, de noodige belastingen aan zijne onderdanen op te leggen; maar het blijkt thans meer en meer, dat de onderhoorige Ambtenaren in onderscheidene steden van ons Vaderland zich dit recht mede aanmatigten.»

En, wat was het, Mijnheer, de Uitgever van het *Nieuws- en Advertentie-Blad*? Het monument van de *Ruiter* was in de Nieuwe-Kerk, NB. in kermistijd, voor geld te zien; dat is te zeggen, het was, om het (voor die geen looitjes gaf) *onzichtbaar* te maken, — met planken omzet; (mijn vriend noemde dit niet onwaardig eene nieuwe belasting gelegd op het meest-omvattende onzer zintuigen, het gezigt of het gebroek der oogen.)

Geen ongelijk heeft ook degeen, die juist niet het graf van zulk een held (een held, dien het Vaderland waarschijnlijk in zoo kort niet leveren zal) gelijk gesteld wil zien met de voorwerpen uit een Apen- of Wassen-beeldenspel, die men op de kermis mede voor geld te zien kan krijgen.

En dat dit eene *gemeene* (schoon ongemeene) belasting, — of ook, zonde men zeggen kunnen: *verligting* is, — zal ik al weder met onzen vriend toestemmen. Maar, hoezeer hij mij verzocht, UEd. zijden, anders zoo welgeschrevenen, brief ter plaatsing toetazende, heb ik gedacht, UEd. te moeten een plaatsje vragen voor een ander verschijnsel in Amsterdam; — men kan niet zeggen of het om de kermis, of buiten de kermis, om geld, of om wat anders, daar te zien is; — namelijk: een, al vrij hard Hoogduitsch sprekende, Engelsche, Christen-zending, die de missie of missioen heeft om die van den Mozaïschen godsdienst, *Vulgo* Joden en *Vulgius* Smoassen genoemd, tot den Christelijken godsdienst te bekeeren.

Mijn vroeger gedachte vriend konde mij ten goede, dat ik, UEd. dit mededelende, van zijne oorspronkelijk idee van *Apen- of Wassen-beeldenspel* gebruik gemaakt heb, want, inderdaad, ik geloof niet dat er op de kermis grooter Apen- of Wassen-beeldenspel zijn kan. — Immers de Jodenhoek is groot genoeg, en aan de lui die zich zouden willen laten bekeeren, het zij dan het een of ander, ontbreekt het niet, mits de Hoogduitsch sprekende Engelschman *roest-beef* en *plumpuching* voor den Kers-feestdag medebrengt.

Ik heb de eer te zijn,
UEd. Dv. Dienaar,
Verricus. gg.

MIJNHEER DE REDACTEUR!

Ik ben geen Militair, en heb ook weinig verstand van Militaire zaken; ik kan derhalve niet beoordeelen in hoe verre men in dien stand al of niet een ander soort van menschen wordt; dat dit evenwel werkelijk het geval zij, is mij in gedachten gekomen, sedert ik gelegenheid had om zeker gesprek daarover te hooren.

Vooraf dien ik UEd. te zeggen wat mij eigenlijk aanleiding had gegeven om daarop meer bijzonder te letten.

Het was in de hoofdplaats van eene onzer afgelegenste provincien, dat ik, des morgens om vijf uren doorreizende, toevallig op de markt een aantal lo-telingen (*conscripts*) geschaard vond, om naar hun korps af te marcheren. Sommige anderen kwamen nog, de een met meerder, de ander met minder haast, aanloopen, om mede plaats in de gelederen te nemen. Een paar Onder-officieren wisten echter spoed te doen maken, en moet ik hierbij ter hulde van de waarheid zeggen, dat er volstrekt niet geslagen, maar enkel een weinig gestooten werd, en ook dit nog niet eens heel hard, ook slechts met de gesloten vuist of ook wel eens met de kolf van het geweer, doch niet met expres daartoe dienende werktuigen of houten pennen, zoo als bij voorbeeld de Jodenjongens in Amsterdam gebruiken om de ossen te drijven. Daar ik nu geen bijzonder wapen tot dat einde gebezigd zag, oordeelde ik dat zulk aandrijven wel eens in bijzondere gevallen kon plaats hebben, zonder evenwel tot het wezenlijke der militaire tucht of tuchtiging te behooren.

Ook nam de Officier (een jonge Luitenant, die het detachement was komen overnemen) daarin hoegenaamd geen deel. Des te meer echter gaf hij zijne ontevredenheid met krachtige bewoordingen te kennen; onder welke ik dan meermalen, behalve het meer algemeen in zwang gaande *bl... skinders*; inzonderheid het meer verhevene woord *jelui vervloekelingen* waarnaam, hetgeen mij toch eenigermate bevreemde, omdat er op die plaats niemand was, die, behalve het bekende *Goddome*, een woord Hollandsch verstonde.

Ik kon daarmede dus geen ander besluit opnemen, dan dat de Officier dacht verpligt te wezen zijne vloekwoorden ter bestraffing, even zeer als die van het kommando zelve, in de Hollandsche taal te moeten uitspreken, schoon mij niet bekend is dat voor het aanleeren der eerstgemelde den soldaat andere gelegenheid gegeven wordt dan de *routine*, terwijl voor de laatste opzettelijk onderwijs plaats heeft.

Evenwel, was ik het nog niet met mij zelve eens hoe het op te nemen, te meer om dat ik wel in dien omstreek, dat zoo even gezegde (bekende) *Goddome* als eene soort van spottend of schimp tegen de Hollanders en het Hollandsch in het algemeen had hooren gebruiken, en het mij derhalve voorkwam alsof het veelvuldig gebruiken van dat woord, vooral in die omtrengen, weinig geschikt ware om lust te geven voor den Hollandschen dienst, die thans daar was ingevoerd, en nog minder voor de Hollandsche taal, die er ingevoerd zoude worden.

Aangenaam was het mij dus, dat een paar dagen later, in eene herberg alwaar wij vertoefden, het gesprek juist viel op het schrikkelijke vloeken, weinig oogenblikken te voren aldaar gedaan door een beschonken reiziger, die zoo even het gezelschap had verlaten. Onder anderen werd dit door eenen mede tegenwoordigen bejaarden Officier ten sterksten afgekeurd. Ik nam de vrijheid, met zoo veel bescheidenheid als mogelijk, de aanmerking te maken, dat er evenwel bij den militairen stand nog al vrij wat gevloekt werd. *Dat is iets anders*, zeide de oude Officier, *bij den Militairen stand moet dat zoo wezen.*

Nu weet ik wel, dat van onzen grooten *de Ruiter* gezegd wordt dat hij nooit vloekte; maar die was Admiraal, en had met zeelieden te doen; en of al de heer *Lastdrager* in zijn krijgsmans-handboek (door de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen bekroond) een paar voorbeelden van dien aard ook van landkrijgslieden moge opgeven, ik denk mij te moeten houden aan het levend getuigenis dat ik daar hoorde, en dat zoo zeer met de dagelijksche ondervinding overeenkomt. Maar wanneer datgene, wat bij andere standen zoo sterk wordt afgekeurd, voor den Militair iets geheel anders is, dan moet ook die stand iets geheel anders zijn dan andere standen, en uit een geheel ander soort van menschen bestaan.

Maar hoe moet het dan met de *Schutterij*, die ei-

genlijk een lijdzaam wezen is, militair gedurende den tijd van wacht-doen of *exercitie*, voor het overige wederkeerende in de burgerstand?

Zie hier wat mij bijzonder noopte om UEd. daarover te onderhouden.

In zekere voornamte Hollandsche stad komende, hoorde ik de trom roeren, en vernam, op gedane aanvraag, dat de Schutterij naar het exercitieveld trok. Ik had die in de jaren 1795, 97 en 99, in die zelfde stad, meermalen hare wapenoefeningen zien verrigten, omdat ik toen in de buurt woonde, en, gelijk meer lieden, die van het krijgswezen overigens geene kennis hebben, behagen schep in de regelmatigheid en juistheid der handgrepen en bewegingen. In dien tijd had ik wel meermalen door militairen hooren zeggen, dat de Schutterij van die stad inzonderheid uitmuntte en wel *evolutien* en *manoeuvres* maakte, die door geen geregeld korps verbeterd zouden worden. Ik verwonderde mij dus eenigermate, dat er, zoo men mij thans zegt, niet veel lust voor de wapenen was. Naar de oorzaak vragende, werd mij geantwoord: „*Het is in het geheel geen wonder, want de behandeling, die zich de burgers, wanneer zij in uniform onder de wapenen staan, moeten laten welgevallen, is geenzins aanmoedigend of liefhebberij-opwekkend. De vorige adjudant kon ook wel eens een hartig woordje spreken, maar hij schold of beekste toch zóó niet.*”

Naauwelijks was ik ook bij de exercitie gekomen, of ik werd zelve ooggetuige, dat men niet zeer malsch te werk ging. Er moet iets aan de *guides* gekommandeerd zijn geweest, dat door dezen niet naar den zin van den kommanderenden volbragt was; althans ik hoorde, dat zij het volgende compliment kregen: „*die blikzemsche linker-guides kennen goddome der pligt weér niet! jellui weet het, veertien passen mot je eerder op de lijn zijn; in het reglement staat wel van 12 passen; maar dat is voor kerels die harder loopen dan jy lui! Men moest je, goddome! dovd schoppen!*”

Wat ik naderhand bespeurde, was, dat dit niet bij alle de dus aangesnaauyden goed werd opgenomen; een hunner zeide, zoodra hij afgestost was: *moest men dien vent niet voor den krygsraad kunnen verklagen? maar, wat zal men doen? zoo lang men onder de wapenen is, mag men niet kikken; dat zou dndelyk met arrest gestraft worden; en bij den krygsraad is ook niets te haben; de Kolonel en Major zijn wel niet kynd; maar zij zullen toch hinnen Adjudant niet gaarne eene snede in zjn broek geven.* „*Wat beeldt zich toch die kerel in, als hij niet voor zjn sneembak staat? (zei een ander); daarvoor dragen wy de wapens niet, zonder soldij, en tot schade van ons huisgezin, dat wy ons zoo maar goedsmoeds voor stomme blikzems en beroperlingen moeten laten uitschelden.*” Een derde wederom was van meening, dat, zoo men dan van den krygsraad geen regt kan krijgen, het in allen gevallen geen kwaad kon, indien er eens in het Advertentie-Blad een woordje van gezegd werd.

Ziedaar, Mijnheer! benevens het vroeger gehoorde bij de militaire conscrits, wat mij dezen heeft doen schrijven; wellicht lezen het de vloekersbazen tot hun en ons voordeel.

Ik wensch hun beterschap, en blijve

Uw bestendige Lezer,
DIEDERICH BURGERMAN.

Adres: in de — straat, naast den Hoerekoeksbakker, tegen over den Kaarsenmaker. (Voor het geval, dat UEd. mij weêrom schrijven wildet.)

Gravenhage, den 15 September 1820.

MIJNHEER,

Och, of er nog een plaatsje bij u in het Nieuws-Blad ware, — wees zoo goed en adverteert ons eens de bijzondere bekwaamheden van den Nederlandschen Mōniteur. Onlangs lees ik daarin van een *Martiaal Gerechtshof*, en ik vond het mooi, omdat ik het niet verstond. Maar van daag (in de Staats-Courant van 15 September Bladz. 2 Kolom 2, reg. 16 en 17) zie ik van eene *heldere duisternis* gewag gemaakt. Mij dunkt, het hollandsch blinkt nog fraaijer dan Milton's *darkness visible*; en dat in eene gewoone courant! Het doet zeker eer aan de natie die zulke vernuften oplevert, en aan de regering die ze weet aan het licht te brengen.

Doë mij het plaisier en spreek er van,

BRANK DE HAGENAAR.

Aan den Redacteur van het Algemeen Nederlandsch Nieuws- en Advertentie-Blad.

Rotterdam, den 12 September 1820.

MIJNHEER,

Gij hebt in Uw nieuwspapier, dat ik geregeld tweemaal in de week met ongeduld wacht, al dikwijls stukjes geplaatst die u van *mannen* toegezonden zijn; thans krijgt gij er een van eene *vrouw*; ik bid U ook dit te willen plaatsen.

Ik ben de vrouw van een' Kapitein in 's Lands dienst, en Moeder van zes kindertjes, waarvan de oudste nog geen zeven jaar bereikt heeft; Gij ziet, Mijnheer, dat de belangen des Vaderlands mij niet onverschillig kunnen zijn, en dat ik al wat in mijn vermoegen is toebrengende om deszelfs bloei te vermeerderen, doch dit tusschen beiden. — Ik heb de gewoonte om mijne kleintjes alle avonden precies te acht ure te bed te leggen, en als ik dan, na den ganschen dag in woeling en moeite te hebben doorgebracht, den avond in rust mag genieten, dan ben ik niet weinig in mijn schik; maar wat is het? De klok van tienen heeft nog niet uitgeslagen of ik hoor de trommels en fluiten van de Schutterij die de nachtwacht betreft. Welk een leven! in een oogenblik zijn al mijn kinderen, van N.º een tot N.º zes, wakker; de een schreeuwt, de tweede huilt, de derde fluit, de vierde trommelt, en de twee oudsten klimmen uit hun bed om onze dappere bewakers te zien; is dit evenwel niet om hoos te worden? Ik heb er al eens met mijn man over gesproken, maar die steekt er den gek mede: hij zegt dat de heele boel malligheid is; dat, zeker, bij geregelde troepen, geen trommel na den *taptos* mag gehoord worden, en dat alle posten en wachten in stilte moeten bezet worden; maar, voegt hij er bij, en dan lacht hij dat het schatert, men moegt vergeten dat er gewapende burgers zijn, indien zij zich niet door getrouwel bekend maakten, en daarom is het heel goed dat men hien hooren kan! Zie, Mijnheer, dit is de eenige troost dien ik krijg, maar in U stel ik mijn vertrouwen; als het nu waar is dat de militairen 's nachts niet mogen trommelen, waarom zou er dan ook niet een middel zijn om die *kwart* militairen, die toch hunne *geheele* confratere anders in al hun doen willen naäpen, ook in dit opzicht tot huu' pligt te brengen? bedenkt U hier eens op, en mogt het gebeuren dat Gij er iets op wist, dan kent Gij uit mijn naam aan de Officieren van de Schutterij belooven dat ik, tot vergoeding, bij het eerste *dejeuner*, hetwelk 's middags te twee ure, door heeren Burgermeesters, ter eere van onzen Konig, op Stads kosten, eedelmoedig gegeven wordt, hunne gezondheid, al was het ook voor die van mijnen man en de zijnen, in gulheid des harten drinken zal. In afwachting van Uw antwoord teeken ik mij,

UEd. Dv. Dienaresse,

SOPHIA PLUIM,

Geb. RUST.

ANTWOORD VAN DEN REDACTEUR.

Het is zeker *matten* pligt, om eene *vrouw* behulpzaam te zijn, al ware het dan maar om, gelijk hiermede, geschiedt door den drnk, gerucht te maken van het gerucht dat haar kwelt. Ons *compliment* makende aan Meyrouw *Pluim*, geb. *Rust*, en haar (en geheel de wereld) hartelijk toewenschende wat hare geboorteschijnt te verdienen, mogen wij niet nalaten te zeggen, dat er ons dagelijks zoo vele geruchten van gerucht (van onderscheidene aard) in het oor komen, dat, zóó daarvoor overal *rust* te bekomen was, ook wel, in meer dan eene stad, en met meer dan vorige goedkeuring, niet alleen door Burgermeesteren, maar werkelijk door de burgers, *dejeuners* van zilver of goud (ander genaamd tafel-serviesen) zouden worden *aangeboden*. Dit is tevens dienende tot antwoord op zekeren brief uit Amsterdam, ons reeds voor lange toegezonden, doch om redenen, welke de Schrijver vermoeden kan, niet geplaatst.

CORRESPONDENTIE.

De brief uit Utrecht, gedagteekend, van den 12 *Herfstmaand* 1820, is ontvangen, doch kan, schoon wij den verminkten naam zeer wel konden uitcijferen, niet geplaatst worden, omdat er, naar ons begrip, in zoodanige kwalijk verbloemde ironie weinig anders dan partijdigheid te lezen is.

ADVERTENTIE N.

Er worden gevraagd twee Gestoffeerde of drie Ongestoffeerde Kamers voor eene huishouding, en een Benedenhuis, van huur doende omtrent f 180 of f 200, te bevragen bij den Boekhandelaar van Weelden, op het Spui.

Men vraagt in een der Steden of Dorpen van Zuid-Holland te koop, of des noods te huur, eene welgesitueerde IJzermederij welke een ordentlijk bestaan oplevert; adres aan letter Q. bij den Boekhandelaar J. B. VAN LOGHEM, te Haarlem, brieven franco; zijnde bij gemelden mede te bevragen een persoon, 30 jaaren oud, geschikt tot Kelder- of Pakhuis-Knecht; dezelve kan goed Lezen, Schrijven en Rekenen; de brieven voor laatstgemelde mede franco aan R. W.

KONINKLIJKE LITHOGRAPHISCHE DRUKKERIJ.

De ondergeteekende heeft de eer het geëerd publiek bekend te maken, dat hij wederom is voorzien van eene collectie van nieuw geïnventeerde Lithographische Teekeningen, als Italiaansche, Zwitsersche en Fransche, van BOURGEOIS, Caricatures, Studien van Paarden en Boomen van C. VERNET, BACLER D'ALBE enz. en dat dezelve bij hem tot zeer matige prijzen zijn te bekomen.

's Gravenhage 14 September 1820.

Lange-Pooten 426.

D. ABRAHAMS.

In den loop der aanstaande maand October, wordt publiek, doch inmiddels uit de hand, te koop gepresenteerd, een, hoe wel reeds volwassen nog wel groeiend, Mastbosch, met den grond, groot twaalf morgen, te Chaam 2 uren van Breda; hetzelfde is geheel dicht met extra schone en zwaare boomen bezet, en zijnde de kwaliteit van het hout onverbeterlijk; adres bij C. BEKKERS te Breda.

De ondergeteekende, ADJUNCT-IJKMEESTER over het Arrondissement 's Gravenhage, wonende op het Stadhuis binnen 's Gravenhage voornoemd, adverteert, dat, tot gerief der ingezetenen, een aantal GEIJKTE ELLEN en GEWIGTEN bij hem voorhanden zijn, tegen eene zeer civiele prijs.

P. ROMBOUTS.

OPENBARE, VRIJWILLIGE VERKOOPING.

De Makelaars NICOLAUS MONTAUBAN VAN SWINDRECHT, ROBERTUS MONTAUBAN VAN SWINDRECHT en FREDERIK VAN DAM, te Rotterdam, als last hebbende van derzelver Principalen, zijn voornemens, om, ingevolge voorloopig gedane Advertentien, op Woensdag den 4 October 1820, des namiddags te vier uren, en Donderdag den 5 October 1820, des voormiddags te negen uren, in het Logement genaamd het Badhuis, onder de Boompjes, te Rotterdam voornoemd, ten overstaan van de Notarissen NOZEMAN en VAN DER LOOIJ, residerende aldaar, publiek te Veilen en te Verkoopen: eene groote, puiks puike partij extra best zwaar EIKEN HOUT, bijzonder geschikt voor Schiepbouw, Sluis-, Molen- en andere Timmerwerken, mitsgaders nog eene partij gezaagde en ongezaagde EIKEN-, DENNEN-, GREENEN- en andere HOUTWAREN, behoord hebbende tot de NEGOTIE, geëxerceerd geweest bij den Wel-Edelen Geboren Heer Herman Bichon, in leven Koopman in Hout, gewoon hebbende en overleden te Rotterdam; bestaande in circa 1000 Krommers, Knieën en Bogten, 30 Overzeesche Vloerhouten, 230 Eiken Balken, 120 dito halve Balken, 570 dito Klossen, 20 dito gezaagde dito en eenige losse Bladen, 50 dito Molen-Assen en andere zware Houten, 210 dito Wezelsche, Rijnsche en Saar-Roeden, 370 dito Binten en Ribben, 560 dito Platen, Planken en Schalen, 90 Denne Vugten en Greene Roeden en Masten, 15 dito Dekbalken, 400 dito en Greene Binten en Ribben, 950 dito en dito Deelen en Planken, 22 dito Kistdeelen, 280 dito Achterdeelen, 8 Beuken Balken, 74 dito Assen; voorts diverse Eiken Plaat, Planken, Schalen, Schoppen, Riemen, en hetgeen verder ter Verkoop zal worden aangeboden. Alles bij Kavelingen, zoo als derzelve Houtwaren genummerd zullen liggen op de Stukken, achter en bij de Houtkooperij van wijlen den voornoemden Wel-Edelen Geboren Heer Herman Bichon, aan den Hoogendijk, even buiten Rotterdam; zullende de Notitie-Boekjes van dit te veilen in tijds te verkrijgen zijn ten Kantore van de voornoemde Makelaars en Notarissen, alwaar verder nadere onderrichting te bekomen is, terwijl al hetzelfde twee dagen voor en op den dag van Verkoop door een ieder kan worden bezigtigd.

TABLEAU SYNCHRONOLOGIQUE.

de l'Histoire ancienne et moderne, depuis la création du monde jusqu'en Juillet 1820; par H. SOMMERHAUSEN, avec des notes explicatives et additionnelles. Prix f 3 - - -

La Haye, au Cabinet Littéraire de M. DE LYON, Libraire et Marchand de Musique; Spui-straat, No. 373.

(NB. Dit Werk wordt niet in Commissie gezonden.)

WINKEL- EN HUISHOUELIJKE-VERGELIJKINGS-TAFELS, tusschen het oude en nieuwe NEDERLANDSCH GEWIGT en oude en nieuwe NEDERLANDSCHE EL, waarin men van 1 lood tot 100 ponden en van een half zestiend tot 100 Ellen van het oude tot het nieuwe Nederlandsche GEWIGT en ELLEN, met een opslag van het oog berekend vindt, wordt voor éene stuiver per tafel, bij den Boekhandelaar J. B. VAN LOGHEM, te Haarlem, uitgegeven, en is verders in de voornaamste plaatzen des rijks, tot dezelfde prijzen te bekomen.

NIEUWE TIJDSCHRIFTEN,

welke bij de Wed. G. A. DIËDERICHS en ZON, te Amsterdam, zijn verscheuen en alom verkrijgbaar gesteld:

I. NIEUWE REISVERHALEN; een Tijdschrift, bevattende eene Keur uit de nieuwste, met bijzondere goedkeuring vereerde, meest belangrijke en onderhoudende, REIS-BESCHRIJVINGEN, voor Lezers van allerlei aard, uit onderscheidene talen bijeengebragt; met platen. Eerste stuk, inhoudende: 1.) Waarnemingen op eene Reis door Amerika, van de Kust van Virginie tot aan het Land der Illenezen, door Morris Birbeck. 2.) REIS van Moskou naar Konstantinopolen, in de jaren 1817 en 1818, door W. Macmichael. 3.) REIS van Edw. Chappel, naar de Hudsons-Baai, in het jaar 1817. 4.) REIS door eenige der belangrijkste gedeelten der Landschappen, welke thans door Ali, Bassa van Janina, beheerscht worden, door Dr. H. Holland; benevens eene Levensschets van Ali zelve. Prijs f 1 - 16 - -

II. MAGAZIJN voor de nieuwste ontdekkingen uit de Voorwereld, in gezelschap van onderscheiden Geleerden, uitgegeven door J. G. Ballenstedt; vrij vertaald en vermeerderd door Dr. A. Möll. Eerste stuk, met eene afbeelding van den MAMMUTH. Prijs f 2 - - - Men zie hierover het nieuwste Nummer van den Recensent bok der Recensenten.

TUIN-CATECHISMUS, of oordeelkundige Raadgevingen aan Eigenaars en Bruikers van Tuinen, Tuiniers, Warmoesiers, enz.; waarbij gevoegd is een Tuin-Almanak en Lijst van Bloemgewassen, met derzelver voortkweeking, door den zoo geachten als kundigen Tuinier Willem Gentman; met afbeeldingen aller Tuingereedschappen. — De laatste exemplaren van den tweeden verbeterden druk van hetzelfde zijn thans te bekomen bij de Boekverkoopers VAN VLEET, TEN BRINK en DE VRIES, te Amsterdam, als mede in de Buitensteden, voor den prijs van f 1 - - - Ook debiteren gemelde Boekverkoopers aanhoudend, met goed succes, a f 1 - 5 - - het alom beroemd, en voor beminnars van Bloemen onmisbaar werkje van den doorervaren Bloemist en Entenier W. van Goozen, getiteld: DE NIEUWE NEDERLANDSCHE BLOEMBOEK, benevens eene zeer belangrijke Lijst van velehande soorten van Bloemboomen, Rozen en meest alle soorten van Zaad-Bloemen.

Bij MORTIER, COVENS en ZON, Boek- en Landkaartenhandelaars op den Vijgendam, te Amsterdam, wordt uitgegeven: eene geheel NIEUWE KAART VAN DUITSCHLAND, in folio Olfants-Formaat, enkel met de Limiten gescheiden, a f 1 - - - en, geheel met kleuen gedekt, a f 1 - 4 - - Deze Kaart is geheel ingerigt naar de tegenwoordige verdeling der Staten, die het Duitsch Verbond uitmaken. De uitvoerige beschrijving dezer indeling vindt men in het Geographische Handboek van Europa, door J. A. G. BOON, van hetwelk, gelijk ook van de groote, daarbij behoorende, fraai uitgewerkte Kaart van geheel Europa, nog exemplaren bij bovengemelde te bekomen zijn. Ten gerieve van hen, welke deze Kaart liever in vier stukken, dan op één Blad, zouden begeeren, zijn er ook exemplaren van dezelve, in vier stukken, best velin papier gedrukt, te bekomen. — Bij bovengenoemde vindt men ook alle de Landkaarten, welke tot het Onderwijs in de Aardrijkskunde en het gebruik op de Scholen benoodigd zijn.

PRIJZEN DER VOLGENDE EFFECTEN.

Amsterdam, den 14 September 1820.

HOLLAND, Werkelijke schuld . . .	2½ pCt.	45½ a 46
Rest. uitgestelde dito . . .		7 a 1
Kans-Biljetten	f 26½ a 27½	
Schuldb. Sijnd. 1.º serie. 5 pCt.		99 a 99½
ditto Sijnd. 2.º serie.	5 —	94½ a 95½

SCHIEDAM, den 13 September.

Genever, de 30 Virtels, zonder Fust	6½
Amsterdamsche Proef.	7½
Zonder de Belasting	